

השוחרט פרק שני חולין

ל"א

עין משפט נר מצוה

קבא א מיי פ"ב מהל'
שמיטה הלכ"ו סג
עשין ט כ"ח ע"ד סי'
ד ע"ג פ:
קבא ב מיי פט"ו מהל'
פסולו מוקדשין
הלכה י:
קבא ג מיי פ"ב מהל'
שמיטה הלכ"ו:
קבא ד מיי פט"ו מהל'
פסולו מוקדשין
הלכה י:

שיטה מקובצת

א ר' יוחנן אמר פסולה.
 ג"ב בסנהדרין ב"ך ס"א
 כתוב אסורה: ב לזרוק
 רמה לע"ז דאי שחטה
 לטש: ג דמיילך ולא
 עבד דהכא ודאי:

רבינו גרשום

ישראל לכרי חוץ מפנים
 לה לפי: השוחט את
 הבהמה לזרוק דמה לע"ז.
 כלומר ישראל ששוחט
 בהמת חולין לזרוק דמה
 לעבודת כוכבים: מחשבתין
 מעבודה לעבודה. כלומר
 אם כששוחט כהן קדשים
 ומחשב בשחטתו על מנת
 לזרוק דמו חוץ לזמנו
 או להקטיר אימורין חוץ
 לזמנו או חוץ לזמנו
 מהני מחשבה לפסול
 וגמרינן נמי בהמת חולין
 ששוחט ע"מ להקטיר
 חלבה לע"ז מקדשים שהן
 בפנים: וגמרינן מחשבת
 פסול. כלומר פייגול
 חזינן בפרש"י לא יחשב
 לו פגול היה דמהני
 מחשבה אפי' מעבודה
 לעבודה דאי זרוק את
 הדם על מנת להקטיר
 אימורין חוץ לזמנו
 פסול (פייגול): אבל פנים
 מקדשים: כלומר קדשים
 מורי ליה לר' שמעון
 דאי מחשב בשחטתו א'
 ע"מ לזרוק דמה לע"ז
 דלא פסלה כלל. מקום
 שאין מחשבת פוסלת
 בחולין ע"מ אלא באותה
 עבודה: כלומר דאי מחשב
 כששוחט ע"מ לזרוק
 רמה לע"ז לא מהני
 חזינן דלא פסל אלא
 מחשב בורקה עצמה:
 פנים קשיא לריש לקיש
 כיצד דשמעין ליה לריש
 לקיש דאמר אין מחשבתין
 מעבודה לעבודה והכא
 חזינן דמחשבתין מעבודה
 לעבודה: חוץ קשיא לר'
 יוחנן. כלומר דשמעין
 ליה לר' יוחנן (הא)
 דהשוחט בהמה לזרוק
 דמה לע"ז כו' ר' יוחנן
 אמר אסור. כל' ישראל
 (בה) השוחט בהמת
 חולין בחוץ דמחשב
 בשחטתו לזרוק דמה
 לע"ז פסול הוא הכא
 חזינן דלא פסל אלא
 באותה עבודה: בשלמא
 לר' שמעון בן לקיש
 לא קשיא כו'. כלומר
 מימי דלישמעיה מר'
 יוחנן לא אמר הפסל
 בפנים מעבודה לעבודה
 אבל לכתב דשמעיה אמר
 עבודתו.

רייש לקיש אמר מותרת. מודה ר"ל לחייב מיתה כדלמרינן צפ"ד'
 מימות (סנהדרין ס"א). מנידי דהוה אמשחיה להר דהר מותר
 ועודו צסיף ואין לתמוה היאך נהרג הא דלמא מימלך ולא זריק
 דם לעזות כוכבים כדלמרינן צפרק ד' מימות (ג"א ס"א): דמסית
 שאמר אלך ואעבוד פטור דמימלך
 ולא עבד א הכא ודאי לא מימלך כיון
 דעבד מעשה שחט ע"מ לזרוק ועוד
 דהכא אפילו ידוע ודאי שלל זרוק
 חייב דחייב עובד עבודה כוכבים
 בשחטתו זו מה ששוחט ע"מ לזרוק:
א"ר זכיה דעבודת כוכבים
 דמיתסרא היכי משבחת
 אה. תימה א' אי חשיב פיגול אף
 במחשבה בלא לזרוק אס כן משבחת
 זכיחת עבודת כוכבים דמתסרא
 דזיבור שפירש צפירוש ששוחט
 לעבודת כוכבים: **פנים קשיא**
א"ר בן לקיש. פירש בקונטרס ללא
 מצי למימר ק"ו שלו מפגול דלא הו"א
 ליה לומר פוסלת אלא מפגלת ואע"ג
 דמצינו דקרי ליה לפיגול פסול דמניא
 צפ"צ דזבחים (דף ס"א). חוץ למקומו
 פסול ואין חייבין עליו כרת הכא
 דאיכא למטעי ה"ל למיתני מפגלת
 כדלמרינן א צפ"צ דזבחים (ג"ס ו' ס"א)
 גבי הא דתנן שהזבח נפסל צד' דברים
 כו' א' ודייק בגמרא דיקא נמי דקמני
 שהזבח נפסל ולא קמני שהזבח
 מתפגל אלא קשה אמאי לא מוקי
 לה בשנינו צעלים דמודה ר"ל
 דמחשבתין מעבודה לעבודה אס אמר
 הריני שוחט ע"מ לזרוק דמה לטש
 פלוני דפסול כדלמרינן צפרק א' צ'
 דזבחים (ג"א ס"א) לכ"ג דליכא לזאמני
 ק"ו לא במחשבת פיגול ולא בשנינו
 צעלים דמה לתרווייהו שכן אינן
 באותה עבודה שאס אמר הריני שוחט
 לטש חוץ לזמנו או חוץ למקומו או
 לטש פלוני כשר כדלמרינן צפ"ק
 דזבחים (דף י') ורבינו חננאל גרים
 פנים לריש לקיש לא קשיא דמוקי
 לה במחשבת פיגול:

חוץ קשיא א"ר יוחנן. וא"ת ולימא
 דקאי רבי יוחנן כרבתן דרבי
 היכי דילפי רבתן חוץ מפנים לענין
 דזה מתחב זה עובד ה"ל ילפינן
 לענין דמחשבתין מעבודה לעבודה
 וללישנא בתרא למה דקאי כר"א וי"ל
 דלגבי זה מתחב זה עובד שייך למילף
 חוץ מפנים דגלי רחמנא צפנים דבעלים
 קריו מקריב והוא הדין בחוץ דכתיב
 (תהלים קו) זכחי מתים דאס צעלים
 מחשבתין חשיב זכחי מתים כיון דבעלים
 קריו מקריב צפנים ואין זה אלא גילוי מילתא בעלמא אלא לענין
 דמחשבתין מעבודה לעבודה לא אשכחין דילפינן כלל והא דמחשבתין צפנים
 גזירת הכתוב בעלמא הוא: **ה"א** מקמי דשמעיה מר' יוחנן. תימה
 מאי מירון הוא זה שמתרין שאמר ריש לקיש קודם שלמד דמיתסר:

מקום

חיון נמי דפסול מעבודה לעבודה אלא לר' יוחנן קשיא: הוא מותיב לה והוא מפרק לה בארבעה עבודות.
 אהו נמי דפסול מעבודה לעבודה אלא לר' יוחנן קשיא: הוא מותיב לה והוא מפרק לה בארבעה עבודות.
 אהו נמי דפסול מעבודה לעבודה אלא לר' יוחנן קשיא: הוא מותיב לה והוא מפרק לה בארבעה עבודות.

לא ילפינן. למימר צעלים אוקרין אלא כדכתיב קרא (תהלים קו) זכחי
 מתים שזיבה לעבודת כוכבים דצפנים הוא דכתיב (במדבר טו) והקריב
 המקריב דבעלים קרי מקריב אלא בחוץ לא אמרינן הכי: ור"א סבר
ילפינן. במה מלינו דבעלים פוסלים במחשבת עבודת כוכבים בחולין
 ואפילו אחר שוחט וגבי עובד כוכבים'
 אפילו בכתמא דמתס דמחשב עובד
 כוכבים לעבודת כוכבים: זה מחשב וזה
עובד לא אמרינן. דהמקריב לא יחשב'ס'
 מקריב ממש קאלמר: לזרוק דמה
לעבודת כוכבים. וזלשחטתו לטש
 עבודת כוכבים שהיה דעתו לעבודה
 בשחטתו זו דכרי הכל אסורה דהא
 זכחי מתים הוא אלא בשלל היה
 מתכוין להיות שחטתו זו עבודה
 לעבודת כוכבים אלא שחטתו לעלמו
 ע"מ שיעבוד העבודת כוכבים בזריקת
 דמה או בעקטר חלצה: פסולה.
 אסורה בהגלה: **מחשבתין מעבודה
 לעבודה**. כשחשב שעת עבודה זו
 על עבודה אחרת כגון שחשב שחטתו
 על הוריקה הו"א מחשבת לגבי
 עבודת כוכבים: דגמרינן חוץ. איסור
 עבודת כוכבים: מפנים. ממחשבת
 פיגול של פנים שהשוחט ע"מ לזרוק
 דם למחר או להקטיר אימורין למחר
 וזה עיקר פיגול: שחטה לשמה.

במחשבת פיגול דכל שאר זכחים כשרין
 שלא לשמן אלא חטאת ששחטה שלא
 לשמה פסולה וכן פסק ששחט שלא
 לשמו. ואס שחטה חטאת לשמה לזרוק
 דמה שלא לשמה: **רבי יוחנן אמר**
פסולה. דגמרינן מחשבת פסול שלא
 לשמה ממחשבת פיגול דעיקרו
 מעבודה לעבודה: וזריחא. להשחטה
 בתרווייהו מחלוקת דרבי יוחנן ור"ש:
דאי איסור צהא. מילתא קמיתתא
 דהשוחט את הבהמה: **צהא קאמר**
ר"ל דלין מחשבתין: פנים מפנים.
 פסול דחטאת שלא לשמה מפיגול:
אלא זכיחה **עבודת כוכבים**
דמיספרא. בהגלה כדלמרינן משכנת
 עבודה זרה (דף ט"ג): תקרובת
 עבודת כוכבים מיקרי זכחי מתים
 כדכתיב ויחללו זכחי מתים מה מת
 אסור בהגלה אף תקרובת עבודת
 כוכבים אסורה בהגלה ומת גופיה
 מנגן דאסור בהגלה אמאי שס שס [סס]

לאמר כחן ותמת סס מריס' וגאמר
 להן גבי עגלה ערופה'ס' וערפו סס
 את העגלה מה עגלה ערופה אסורה
 בהגלה כדלמך סס תקרובת
 אף מת אסור בהגלה ומה מת אסור
 בהגלה ומטמא צהאל אף תקרובת
 עבודת כוכבים נמי: אלא פשיטא. האי אין מחשבת פוסלת בחולין
 מעבודה לעבודה קאמר: שחשבת פוסלת במוקדשין. כדפרישית
 דעיקר פיגול מעבודה לעבודה הוא: אלא באותה עבודה בלזב.
 אס אמר שחטתו ע"מ לעבודת כוכבים: פנים קשיא לריש לקיש.
 דקמני מחשבת פוסלת במוקדשין ולא קמני מפגלת ש"מ בשאר פסולי
 פנים נמי כגון זריקת דם (ה) וחטאת שלא לשמה קמני דמחשבתין
 פוסלת מעבודה לעבודה: בשלמא פנים לר"ל לא קשיא. דאיכא למימר מרבי יוחנן
 אסברא דרביה ואמר מתסברא דלא ילפינן ולכתר דשמעיה להך מתניתינן מרבי יוחנן רביה הוה פליג
 אלא מתנייתא הוא דגמרינן פסול מפיגול איכא למימר דהדר ציה להכי נקט רבי יוחנן משום דרביה הוה ואגמריה משנה וזריחא. ל"א
 לכתר דשמעיה לרבי יוחנן רביה דפליג עליה ואמר מחשבתין איכא למימר דהדר ציה: בארבע עבודות. הא דקמני אין
 מחשבת פוסלת בחולין לאו מעבודה לעבודה קאמר אלא בארבע עבודות קאמר: וה"ל ומה. מוקדשין שנפסקין במחשבת בארבע עבודות
 שחטתו וקבלה (י) זריקה והולכה צחיו מאלו שחשב ע"מ לזכול מן הזבח חוץ לזמנו פיגול הוא אין מחשבת הולכת אלא אחר העובד

חיון נמי דפסול מעבודה לעבודה אלא לר' יוחנן קשיא: הוא מותיב לה והוא מפרק לה בארבעה עבודות.
 אהו נמי דפסול מעבודה לעבודה אלא לר' יוחנן קשיא: הוא מותיב לה והוא מפרק לה בארבעה עבודות.
 אהו נמי דפסול מעבודה לעבודה אלא לר' יוחנן קשיא: הוא מותיב לה והוא מפרק לה בארבעה עבודות.

א) סנהדרין ס' ע"ז לר':
 זכחי י. ג) זכחי ט'
 א) נלקמן קלנא. ד) צפ"א:
 ג. ו. וכן להלן, ה) ויקרא ו'.
 ו) זכחים ג'. ו) נבדל
 זכחי ט'. ה) זכחים כ',
 ט) עין מייט משנה ז'
 זכחים ט'. זכחים ט'
 זכחים ט' זכחים ט'
 זכחים ט' זכחים ט'
 זכחים ט' זכחים ט'
 זכחים ט' זכחים ט'

הגהות הב"ח

א) ר"ש ד"ה פנים וכו'
 דס חטאת פל"ל וכו'
 ממק: ב) ר"ה בשלמא
 וכו' רביה הוה אלא
 מתניתינן היא:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א) ת"ח פנים קשיא וכו'
 ודיק נמי דיקא נמי. ג"כ
 וע"ש דף יג ע"א כתי'
 ד"ה דיקא נמי וכו' ד"ק:

מוסף ר"ש

השוחט את הבהמה
 לזרוק דמה לעבודה
 כוכבים. שלא שחט
 הבהמה לטש עבודת
 כוכבים שהיא עובד
 בשחטתו. אלא שחט
 בשחטתו על מנת לזרוק
 (ע"ז ד') ועבודת השחטתו
 לא נעשית לטש עבודת
 כוכבים אלא בשעת שחטתו
 חישב לטש עבודת הוריקה לטש
 עבודת כוכבים ולא זרק
 זבחים א'. ר' יוחנן
 אמר פסולה. אסורה
 בהגלה בהגלה, וע"ג
 שהשחטתו לאו לעבודת
 כוכבים היתה. ואפילו לא
 זרק דמה לעבודת כוכבים,
 ילפינן טעמא דגמרא לה
 ר' יוחנן ממחשבת פגול
 הו"א מעבודה לעבודה,
 דהשוחט את הזבח על
 מנת לזרוק את הדם
 למחר פיגול (סנהדרין
 א'). מחשבתין מעבודה
 לעבודה. כלומר דמחשבת
 שהיא מחשב שעת עבודה
 זו על עבודה אחרת,
 מחשבת היא להחמיץ
 עליה (שם ט').
 הוא לנעין זכחי מתים
 לזכר צהאל (זבחים י').
 וילפינן חוץ מפנים.
 עבודת כוכבים שהיא חוץ
 ממחשבת פיגול שהיא פנים
 מותרת. לאכילה (שם).
 אין מחשבתין מעבודה
 לעבודה. ואינה אסורה
 אלא שחט לעבודת כוכבים
 כששחטתו עבד עבודת
 כוכבים או זרק דמה
 לעבודת כוכבים (שם). ולא
 גמרינן חוץ מפנים.
 דפנים הוא דלמך רחמנא
 השוחט על מנת לזרוק
 את הדם פיגול וע"ג
 דלא זרק. והוא מחשב
 מעבודה לעבודה, מעבודה
 זו על חכרתה, אבל לענין
 עבודת כוכבים לא (ע"ז
 ד'). שחטה לשמה.
 שלא חישב על השחטתו.
 לעבודה. כלומר מחשבה מוטלת מעבודה לעבודה במחשבת פיגול. דמהניל ציה
 כה"ל. דמנן ששוחט את הזבח על מנת לזרוק דמו למחר פיגול (שם). אין מחשבתין מעבודה לעבודה. בשלל לשמן,
 דלא ילפינן לה פשיטא, דהם עיקר מחשבתו המביאה לזרי פיגול זו היא שחשב עבודה זו לעשות עבודה אחרת מן אחת
 העבודות האכיל לזכור או לזכור מן הזבח, וחזינן אכילת מוצה היא, והוא הדין נמי אם חישב על הקטרות החלב

א) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 ב) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 ג) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 ד) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 ה) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 ו) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 ז) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 ח) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 ט) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.
 י) נראה דל' לאי מחשב בשחטתו גופא לע"ז דלא פסלה כלל.